

Kenttäpiispa Pekka Särkiön saarna Kansallisena veteraanipäivänä 27.4.2022 Lappeenrannan kirkossa (Joh 20:19–31)

Tämän viikon sanoma on Jeesuksen ylönousemisen tuoma voitto kuoleman lopullisesta vallasta. Samalla monet kokevat edelleen kuoleman vallan ahdistavana ympärillään. Monia ahdistaa Ukrainan sota, jossa hyökkäävä Venäjä syyllistyy rikoksiin ihmisyyttä vastaan, ja ukrainalaiset puolustavat urheasti itsenäisyyttään. Sota koskettaa, kun muistamme, että suomalaiset ovat kokeneet saman taistelun ylivoimaista hyökkääjää vastaan.

Päivän psalmin rukoilija huokaa Jumalalle: ”Kuoleman köydet kiertyivät ympärilleni, tuonelan kauhut ahdistivat minua, minut valtasi tuska ja murhe. Silloin minä huusin Herran nimeä: ”Herra!” Pelasta minut!”

”Herra!” Pelasta minut!” Tämä rukous oli niiden sotilaiden huulilla, jotka taistelivat Suomen vapauden puolesta viime sodissa. Sama rukous nousee yhä tänään Ukrainaa puolustavien sotilaiden ja siviilien sydämistä.

Sielläkin kotejaan ja läheisiään puolustavat ihmiset osoittavat lujaa taistelutahtoa. Moraali ja oikeus ovat heidän puolellaan. Puuttuva oikeutus ja puuttuva taistelutahto ovat hyökkääjää vastaan ja näkyy oletettua heikompana menestyksenä.

Kansallisen veteraanipäivän vietosta on tullut tärkeä osa vuotuisten valtiollisten juhlapäivien perinnettä. Juhlapäivä muistuttaa mieliimme veteraanisukupolven merkityksen maamme vapauden ja itsenäisyyden säilyttämisessä. Te sotiemme veteraanit säilytitte uskonne vapautteen ja järkkymättömän maanpuolustustahdon. Te taistelitte ylivoimaista vihollista vastaan. Tahto sai teräksenkin taipumaan. Stalin ei saanut vallattua Suomea.

Kansallisen veteraanipäivän taustalla on Lapin sodan päättyminen täsmälleen 77 vuotta sitten. Samalla päättyi yli viisi vuotta jatkunut sotien aika. Tosin senkin jälkeenkin koettiin vaaran vuodet, jolloin Suomea uhkasi edelleen vallankaappaus tai maan miehittäminen.

Olemme kiitollisia siitä rauhallisten vuosikymmenten ajasta, jolloin maata ja sen hyvinvointia on saatu rakentaa rauhassa. Ukrainaan katsomalla näemme, mikä hyvinvointiamme voisi uhata, jos tänne hyökätään. Siksi puolustuskykyä on kasvatettu ja samalla huolehdittu hyvistä suhteista eri maiden kanssa. Kruununjalokivenä on kuitenkin keskinäinen luottamus ja siitä nouseva halu toimia yhdessä yhteiseksi parhaaksi.

Vuosisatoja jatkunut kristillinen evankeliumin opetus ja lähimmäisten auttaminen ovat olleet rakentamassa tätä maata henkisesti ja kulttuurisesti nykyiseen hahmoonsa. Tätä rakennusta on vaalittava, sillä eripura ja itsekkyyks murentavat vahvimmankin rakennuksen.

Kristillisen kirkon perustuksena on Jumalan sana ja kulmakivenä itse Jeesus Kristus, joka on voittanut pahan vallan. Siksi kirkko kestää aikojen muuttuvat vaiheet.

Sisaret ja veljet. Olemme tänäkin vuonna saaneet elää läpi pääsiäisen vaihe vaiheelta Getsemanesta Golgatalle ja Tyhjälle haudalle.

Kristillinen pääsiäinen on kuin jatkokertomus, joka etenee päivä päivältä. Sen vaiheita ovat kansansuosion kääntyminen, kavallus, pettäminen, näytösoikeudenkäynti, kidutus, teloitus – ja ylösnouseminen kuolleista.

Jatkokertomuksen ensimmäiset osat toistuvat lukemattomina versioina kaikkialla siellä, missä ihmiset kadottavat keskinäisen yhteyden ja kääntyvät toisiaan vastaan – veli nousee Ukrainassa veljeä vastaan, pakenevien siviilien jonot kulkevat kohti rajoja turvaan. Tuhottuja kerrostaloja, sairaaloita ja kirkkoja.

Pääsiäisen sanoma kuoleman voittamisesta tuntuu nyt polttavan ajankohtaiselta ja samalla kaukaiselta, kun tuhannet sotilaat ja viattomat siviilit kuolevat Ukrainan sodassa. Ihmiset kysyvät: ”Missä Jumala on silloin kun ihmiset kärsivät?” Jumala on siellä itsekkin, kärsivien kanssa. Hän on kokenut sen saman Poikansa Jeesuksen kärsimyksessä ja kuolemassa. Siksi Jeesus voi auttaa kärsiviä. Hän on itse ollut siellä jo aiemmin – kavallettuna, kiinniotettuna, kidutettuna, kärsivänä, teloitettuna – ja avannut tien kuolemasta elämään oman ylösnousemisensa kautta.

Pääsiäisaamuna aurinko paistaa hautaan, jonka edestä kivi on vieritetty pois.

Pääsiäisaamun aurinko paistaa kerran myös Mariupoliin, Kiovaan ja muihin tuhottuihin kaupunkeihin.

Tämän päivän evankeliumi kertoo opetuslasten pelosta ja hämmennyksestä. Heidän mielissään on kuva kuolleesta Jeesuksesta ristillä. Kaikki näytti loppuneen. Opetuslapset pakenivat lukkojen taakse piiloon pelätessään, että heitäkin tullaan vangitsemaan ja teloittamaan.

Silloin Jeesus ilmestyi heille ylösnousseena lukkojen taakse. Ilo ja uusi toivo valtasivat opetuslapset, Jeesus toi mukanaan toivon ja valon, joka hälvensi epätoivon pimeyden.

Jeesus toi mukanaan opetuslapsille kolme asiaa, jotka muuttivat heidät. Ensinnäkin Jeesus antoi opetuslapsille todistuksen ylösnousemisestaan näyttämällä haavat käsissään ja kyljessään: Hän toivotti ”Rauha teille.” Jeesuksen läsnäolo ja hänen antamansa sisimmän rauha voivat nostaa myös meidät, ainakin hetkeksi, ympäröivän maailman levottomuuden ja rauhottomuuden yläpuolelle.

Toiseksi Jeesus antoi seuraajilleen tehtävän lähteä ulos maailmaan julistamaan evankeliumia, ilosanomaa synnin ja kuoleman voittamisesta.

Kolmanneksi Jeesus antoi heille oppaaksi sekä viisauden ja voiman lähteeksi Pyhän Henkensä. Pyhän Hengen kautta Jeesus toimii heidän välityksellään. Siksi opetuslapset saivat valtuuden julistaa syntejä anteeksi.

Yhä tänään Pyhä Henki kiinnittää meitä Kristukseen, Sanaan ja toisiimme. Ilman Henkeä olisimme eksesissä.

Kertomus jatkuu vielä tämän jälkeen. Yksi opetuslapsista, Tuomas, puuttui joukosta. Hän epäili muiden puheita ylösnousesta Jeesuksesta. Mutta Tuomaskin sai tilaisuuden kohdata Jeesuksen. Jeesus ajattelee meitä rakkaasti yksilöinä ja tukee uskoamme. Epäilevä Tuomaskin on Jeesukselle tärkeä. Siksi Jeesus kohtasi hänet erikseen ja antoi uskon lahjan. Tuomas sai tehtävän lähteä Intiaan julistamaan evankeliumia.

Meillä ei ole mahdollisuutta kohdata Jeesusta fyysisesti ja näkyvällä tavalla. Meillä on ainoastaan Raamatun Sana ja Pyhä Henki, joka tekee sanan eläväksi. Meitä koskevat Jeesuksen sanat.
"Autuaita ne, jotka uskovat, vaikka eivät näe."

Tämän pääsiäisen jälkeisen ajan me elämme ylösnousemisen tuomassa kirkaassa valossa. Siitä kirjoittaa profeetta Jesaja:

"Kuolema on nielty ainiaaksi. Herra Jumala pyyhkii kaikkien kasvoilta kyynelät ja vapauttaa kansansa alennuksesta ja häpeästä kaikkialla maan päällä. Näin on Herra puhunut." (Jes 25:8)

Pääsiäisen valo ja ylösnousseen Jeesuksen läsnäolo antavat meille voimia kulkea tänä sodan ja epävarmuuden aikana kohti tulevaisuutta.